

Sborové OZVĚNY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • březen 2019 • Ročník XXIV

Dobrodružná plavba

Slova Písma Svatého, nad kterými se máme zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Matouše, v 8. kapitole, ve verších 23-27.

Milé sestry, milí bratři,

co znamená, když se vydáváme Ježíšovou životní cestou? Učedníci se vydali za Ježíšem, ale ještě nevědí, co je všechno čeká. I z toho krátkého vyprávění tady slyšíme, že jít za Ježíšem může být riskantní a nebezpečné. Cesta za Ježíšem Kristem znamená opustit pevný břeh. Cesta za Ním nás uvádí do nejistoty. Je potřebné opustit své strachy a postavit se jim (pohřbit je), jinak ke druhému břehu nedoplujeme. Jinak druhý břeh nezažijeme a neokusíme.

Ježíšova plavba s učedníky je obraz lidské existence. Lodka představuje společenství, kde ON je s námi. Je to kus dřeva, unášeného vodou. A ta loď čelí nesnázím, nebezpečím, vichřicím a bouřím. Jedinou jistotou na té loďce je spící Ježíš, který je probouzen k záchraně.

Lod s Ježíšem se stává prostorem pro záchranu člověka. Společenství spoléhající na Krista má naději, že nebude pohlceno hlubinami.

Je to vlastně obraz církve, která se zrodila ze dřeva kříže, na kterém Ježíš pro ni usnul a byl probuzen. Je to Kristus, který umírá a vstává z mrtvých, aby nás definitivně ujistil, že je tu pro nás. Jeho plavba ze smrti do života, z kříže na pravici Boží i nám dnes přináší záchranu.

Někdy nám nemusí být jasné, proč nás Ježíš vede k tomu či onomu: Proč vstupovat na nějakou loď? Proč opustit břeh, kde nám je

V neděli 27. ledna se konala instalace Martina Bánociho ve sboru ČCE Teplice. Matkovi i jeho manželce Lie přeje Boží požehnání v novém působišti senior Ústeckého seniorátu Tomáš Matějovský.

dobře? Proč si nemůžeme ukládat poklady na zemi? Proč Ježíš říká, že si nemáme dělat starost o zítřek? Jít za Ježíšem je tak riskantní a znejistující, jako vyrazit s lodí na moře (jako Kryštof Kolumbus - španělsky Cristóbal Colón). Zvlášť když nevíme, proč zrovna máme někam vyjždět.

V každém případě na cestě za Ježíšem ztrácíme pevnou půdu pod nohama. Opouštíme něco ze sebe. Na téhle cestě si nikdo nemůže být jistý sám sebou. Nikdo tady neobstojí. Jsme na cestě, protože život je přeplování.

Když slyšíme Ježíšovu výzvu „Milujte své nepřátele“, víme docela určitě, že se nám to nepodaří. Jak Bože je to jenom těžké. Když slyšíme, že Ježíš jako nejdůležitější přikázání připomíná slova: „Miluj Hospodina svého Boha...“ a zároveň také „Miluj svého bližního jako sám sebe“, můžeme si být jisti, že se nám to může dařit plnit jen do určité míry. A když čteme Ježíšovu odpověď na otázku, kolikrát je třeba odpouštět: „Ne sedmkrát, ale sedmdesátkrát sedmkrát“, přestáváme být pevní v botách, v nichž se cítíme dobře.

A přitom ve všech těch situacích můžeme tušit nebo rozpoznávat, že to, k čemu nás Ježíš vede, je to nejlepší, o co máme usilovat, aby náš život byl k životu. „Na moři se strhla veliká bouře, takže loď až mizela ve vlnách.“ Před nimi je propastná hloubka, která jimi otrásá. Můžeme rozumět, že být na jedné lodi s Ježíšem neznamená, že budeme uchráněni nebezpečí. Co je ale takovou bouří na moři pro nás? Co nás jako mořské vlny zavaluje, zatěžkává, ohrožuje?

Pokračování na 2. straně

Dobrodružná plavba

Účast na instalaci byla hojná, sešlo se na 130 lidí. Obsazená byla i kruchta u varhan.

Dokončení z 1. strany

A co nás v posledu táhne ke dnu – ať už jako celé společenství těch, kteří se rozhodli společně vyplout pod jeho vlajkou, anebo jako ty, kteří se chtějí nechat oslovit Ježíšovým slovem jako jednotlivci? Moře jako symbol smrti, která se zvedá, aby všechno a všechny pohltilo. Lidé mají strach, je to pro ně hrozba, nezkracené zlo, kde na každé vlně číhá smrt.

Od Ježíšových žáků vyžadovalo jejich rozhodnutí vyplout - odvahu jít do rizika, vyrazit na vodu navzdory možným obavám. A ukázalo se, že obavy byly na místě. Někteří učedníci byli zkušení rybáři a věděli tedy dobře, proč se bát. A teď, když bouře propukla a oni dělají, co mohou a loď přes všechno klesá dál. Přes proudy vod přinášející smrt neobstojí ani jedinec, ani společenství. A tak provedou to poslední, co jim ještě zbývá udělat: Přicházejí za svým Místrem s naléhavou prosbou:

„Pane, zachraň nás, nebo zahyneme.“

Cesta, která měla učedníky vést k životu, se zdá vést k zahynutí. Přichází proto za Ježíšem se svou modlitbou. A je to jejich modlitba, co Ježíše probudí. A je to ON, který je začátkem jejich i naší spásy. Jméno Ježíš totiž znamená Hospodin zachraňuje. Bouře ho nechávala v klidu, potápění lodi ho ze spánku neprobralo, procitne teprve tehdy, když se na něj se svou žádostí obrací jeho lidé. Je to téměř modelová situace – která také může posloužit jako návod i pro nás, když se ocitneme v našich bouřích. Máme udělat to, co jsme schopni. Přiznat si, když víc udělat nemůžeme – uznat, na co naše síly nestačí. A když nám hrozí, že nás okolní živly přemáhají tak, že bychom už zahynuli, přijít za Pánem se svou prosbou o záchranu. Ztracení je jediné místo, kde má smysl mluvit o záchraně.

„Proč jste tak ustrašení, vy malověrní?“

Můžeme se divit jeho žákům, že mají strach? Co by ale v takové chvíli znamenalo mít velkou víru? Měli snad být učedníci přesvědčení, že žádná bouře nenastane? Nebo měli mít naopak víru, že s Ježíšem na palubě mohou klesnout až na dno a budou zachráněni? Učedníci na Ježíšovu otázku neodpověděli. Možná to má být otázka, kterou si mají připomínat stále: Jak to je s naší vírou? Z čeho vlastně máme strach? A z čeho potřebujeme, aby nás zachránil? Víra je vítězství nad strachem ze smrti. I když jsou učedníci ustrašení a malověrní, věří Pánu tak, že se na Něho mohou obrátit. Nejprve je utiřena bouře učedníků, pak až bouře moře.

„Kdo to jen je, že ho poslouchají větry i moře?“

V první kapitole knihy Jonáš stojí, že když moře přestalo běsnit, dolehla na lidi velká bázeň, přinesli Bohu

obět a zavázali se mu svými sliby. Tentokrát, když moře přestalo běsnit, také na lidi dolehla bázeň či úžas, nepřinášejí ale obětní dary a nezavazují se Hospodinu, nýbrž ptají se po Ježíši: Kdo to je? Možná bychom se tu ale případněji mohli ptát: Kdo to jen je, že ho poslouchají lidé? Kdo to jen je, že lidé se jím nechávají vést, ačkoli je zavádí do nebezpečí. Kdo to je, že lidé znovu a znovu vyplouvají na světová moře, jdou do nebezpečí jen proto, aby o něm mohli říct dalším lidem? Ježíš je tím, kdo nás navzdory všem ohrožením vede k životu. Když všechno ztichne, nastává klid, pokoj a radost, které nám nikdo nemůže vzít. Můžeme se vydávat přes moře s jistotou, že doplujeme do přístavu. Můžeme se spolehnout na Krista, který je s námi na stejné lodi. Jeho blízkost je jistá a umí probudit naši víru a zakusit Jeho pokoj. Amen.

*Martin Bánoci,
Teplíce, 17. 2. 2019*

Můj brácha má prima bráchu

V neděli 17. února jsme se seznámili s nejmladším človíčkem našeho společenství. Šťastná maminka Štěpánka Skalická přišla na bohoslužbu s maličkým Vítkem (narozen 19. 1. 2019) a přirozeně i s jeho starším bráškou Kubíkem. Tohle veliké štěstí přejeme celé rodině Skalických. Ať Vítek dělá všem samou radost! A ještě jednou ze srdcí gratulujeme.

Ze života sboru

Taizé u nás

V rámci letošního Aliančního týdne modliteb hostila ve čtvrtek 10. ledna naše modlitebna Taizé. Úvodní slovo měla Daniela Klimešová, společně jsme se slovem i písní modlili za lidi s odlišnou sexuální orientací. O hudbu se postarali manželé Štěpánka a Radovan Skalických se svými hosty.

O migrantech

V neděli 10. února po bohoslužbách se zájemci o přednášku Petra Sobalíka z Diakonie ČCE na téma migranti v ČR sešli ve sborové místnosti. Údajů bylo mnoho, důležité je, jak jim pomoci integrovat se do společnosti. Pocházejí ze Sýrie, Somálska, Afghanistanu a dalších zemí, zmítaných válkou a chudobou. Někteří z nich pracují, ale jinak zůstávají „zavření“ za zdmi. Proto vznikl i projekt DOMA, se kterým již máme zkušenosti. Kdo by se chtěl přidat k dobrovolníkům Diakonie, může se obrátit na Petra Sobalíka, tel. 730 195 074, nebo na mail: petr.sobalik@acps.diakonie.cz.

Instalace Martina Báno

Neděle 27. ledna je zapsána jako významný mezník života našeho sboru. Konala se totiž instalace bratra faráře Martina Báno.

Dopolední bohoslužby vedla Mariana Slávková, u které Matko jako kluk na východním Slovensku v církvi začínal. Odpoledne se modlitebna zaplnila do posledního místečka včetně

kruchty. Dostavil se senior Tomáš Matějovský, konsenior Pavel Klinecký a další kolegové faráři z Ústeckého seniorátu, Martin Fér z Poděbrad, u kterého byl Martin dva roky na vikariátě, za město Teplice pozdravil shromáždění při této slavnostní příležitosti zastupitel Jakub Mráček, přijela delegace ze spřáteleného sboru v Muldě a Helbigsdorfu, pozdrav ekume-

ny přednesl Roman Gaudyn. Pochopitelně nechyběli rodiče Martina a jeho manželky Lii a široké příbuzenstvo, presbyteri i členové ČCE v Teplicích. Padlo mnoho vřelých slov, mládež vystoupila s hudebním přáním. Panovala skvělá nálada a den jsme společně s hosty zakončili v presbyterně. Děkujeme Pánu Bohu za dar kazatele a pastýře.

ciho v Teplicích obrazem

Caparti byli kouzelní

V úterý 19. prosince odpoledne zaplnili naši modlitebnu děti z Mateřské školy Fráni Šrámka, jejich příbuzní a přátelé.

V podání malých capartů se tu odehrál vánoční příběh tak, jak jej známe z vyprávění. Nechyběl oslík a volek, Josef s Marií a Ježíškem, kometa, pasteveci, tři králové a tak dále. Děti byly bezprostřední, do besídky vložily všechno, co se naučily, a nabily

prostor modlitebny úžasnou energií. Za to na ně pod vánočním stromem čekaly dárečky a zasloužený potlesk publika. Úvodní slovo přednesl farář Martin Bánoci, texty písní doprovodil na kytaru Martin Kloboučník, na varhany hrála Štěpánka Skalická. Obrazový a zvukový záznam pořídila rodina Gaudynových. Všem účinkujícím děkujeme za krásné zpestření adventního času.

Instalace Tomáše Juna

Delegace teplických evangelíků se v neděli 20. ledna zúčastnila instalace nového faráře Farního sboru ČCE v Ústí nad Labem Tomáše Juna.

Přišli jej pozdravit kolegové z Ústeckého seniorátu, ale také z Prahy, odkud Tomáš přišel, i ze spřátelených sborů v Českém Těšíně a sousedním Sasku. Obřad v kostele apoštola Pavla vedl konsenior Pavel Klinecký, přání a požehnání pro manžele Junovi

obstaral senior Tomáš Matějovský. Na závěr jsme se vydali na faru v Dvořákově ulici k přátelským rozhovorům a malému občerstvení. Také my jsme slíbili, že budeme ústeckému sboru, který byl po čtyři roky administrován, pomáhat.

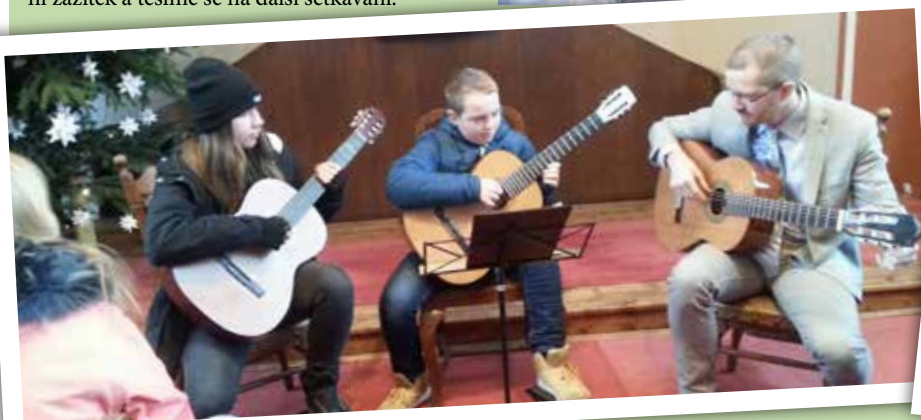

Vzpomínky na advent

Manželé Valtovi a jejich hosté

O třetí adventní neděli již tradičně obohatili bohoslužby hrou a zpěvem manželé Eva a Jan Valtovi a jejich hosté.

Tentokrát se představili mladí kytaristé a houslista, ale i pedagogové Základní umělecké školy v Dubí a také absolventi teplické konzervatoře. Všem účinkujícím děkujeme za krásný sváteční zážitek a těšíme se na další setkávání.

Černošský betlém

Vánoční hra našich dětí a mládeže v režii Martina Bánociho se jmenovala „Černošský betlém“ a vydařila se náramně. Konala se v neděli 23. prosince odpoledne.

Obsahem byl příběh narození Ježíška ze současné perspektivy. Herci se překonávali, muzikanti krásně hráli a četné publikum tleskalo... Bravo! Všichni účinkující dostali odměnu, společně jsme zhlédli ohňostroj na farní zahradě a následovalo občerstvení a rozhovory.

Zveme k účasti na bohoslužbách i dalších setkáních

sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích,
J. V. Sládka 2006/16

Kancelář sboru ČCE v Teplicích,
mobil br. farář Mgr. Martin Bánoci, tel. 722 695 008
č. ú. 2100220448/2010

POZVÁNÍ

Pravidelná setkávání

- neděle 9.30 hodin..... bohoslužby
- neděle 10.00 hodin..... nedělní škola
- úterý 16.00 hodin..... setkání dětí
- úterý 17.00 hodin..... biblická hodina
- čtvrtek 14.30 hodin..... konfirmační cvičení
- pátek..... (1x měsíčně) - mládež
- pátek..... (1x měsíčně) - chlapi ekumena

Sbor ČCE Teplice

Máte-li možnost,
sledujte dění
ve sboru ČCE
také na internetu:
www.cceteplice.cz

Zapište si do diáře:

- 17. 3. Promítání kurdského filmu ZER
- 24. 3. Výroční sborové shromáždění a společný oběd
- 13. 4. Velikonoční amatérský šachový turnaj
- 11. 5. Setkání sborů Ústeckého seniorátu na statku v Řehlovicích
- 27. 4. (4. 5.) Jarní ekumenické setkání žen s Rut Kučerovou
- 19. 5. Benefiční koncert nevidomého Ondřeje Krejčí
- 24. 5. Noc kostelů 2019
- 22. 6. Den dětí na farské zahradě od 15 hodin

